



Republika Hrvatska  
Općinski sud u Varaždinu  
Stalna služba u Ivancu  
Akademika Mirka Maleza 3, Ivanec

Poslovni broj: Pn-82/2023-32

## U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

### P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu, po sutkinji Nataši Sever, kao sucu pojedincu, na temelju prijedloga više sudske savjetnice Gordane Družinić, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Cerjana, OIB: 08981596488, Maruševac 141, kojeg zastupa punomoćnica Nela Pilipović Ramušćak, odvjetnica u Varaždinu, protiv tuženika Hrvoja Hainža, OIB: 53796471905, Maruševac 96, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 28. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i tuženika osobno, 27. svibnja 2026.

### p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Hrvoju Hainžu, OIB: 53796471905, Maruševac 96, isplatiti tužitelju Josipu Cerjanu, OIB: 08981596488, Maruševac 141, iznos od 200,00 EUR (dvjesto eura), sa zateznim kamatama koje od 6. rujna 2023. do 29. prosinca 2023. teku po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa do iznosa od 600,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 6. rujna 2023. do isplate, kao neosnovan.

III. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, kao neosnovan.

### Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika u kojoj navodi kako je tuženik Presudom Općinskog suda u Varaždinu od 25. listopada 2022. broj K-111/2021, koja je postala pravomoćna 27. siječnja 2023. proglašen krivim radi počinjenja kaznenog

djela protiv osobnih sloboda, prijetnjom iz čl. 139. st. 2. Kaznenog zakona, jer je „21. rujna 2020. oko 14,00 sati u Maruševcu 142, u cilju da ustraši Josipa Cerjana, rekao mu da će ga zgaziti, spaliti, zakopati i izbrisati sa lica zemlje, što je sve kod Josipa Cerjana izazvalo strah za vlastiti život i sigurnost“. Navodi kako je uslijed navedenog događaja danima bio uznemiren, trpio je strah da će ga tuženik negdje dočekati i ostvariti svoju prijetnju, noćima nije mogao mirno spavati, prilikom odlaska na polje ili u vinograd stalno je imao osjećaj da ga negdje čeka tuženik i da će ga napasti, živio je u strahu od napada tuženika, slijedom čega traži da mu tuženik nadoknadi neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti, pretrpjelog straha u iznosu od 600,00 EUR, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe do isplate, uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje navode u odnosu na odluku kaznenog postupka K-111/2021 te navodi da se i dalje ne smatra krivim u navedenom kaznenom postupku. Oспорava navode tužitelja kojima iskazuje svoj strah od tuženika te ističe kako za vrijeme trajanja ovog postupka nije hodao na parcele niti ih je obrađivao već ih je prepustio bez naknade u održavanje prijateljima Josipu Njegovcu i Dejanu Pehardi. Obrazlaže kako je već u jesen 2022., zbog poremećenih odnosa sa tužiteljem i Slavkom Cmuk, posijao na parceli djetelinsko travnu smjesu, da odlazi što manje na parcele, pri čemu je pripremu zemlje i sijanje trave obavio Josip Njegovec iz Stažnjevca sa svojim strojevima, a nakon toga se, u siječnju 2023., da izbjegne stalna i neprekinuta maltretiranja od strane tužitelja, odlučuje na prodaju zemljišta, o čemu kao dokaz prilaže objavljeni oglas za prodaju na Internet oglasniku. Navodi kako je cijelu 2023., a budući da zemljišta još nisu prodana, ista obrađivao (kosio i skupljao travu) Dejan Peharda koji je također imao problema na zemljištima, dok tuženik nije hodao niti obilazio zemljišta unazad 2 godine, odnosno u cijelom trajanju kaznenog postupka. Oспорava navode tužitelja da bi isti išao raditi u polje ili vinograd (čestice čkbr. 249/3 i 249/4) te navodi kako se radi o vinogradu obraslom u trnje i žbunje, zaraslom u travu, nepokošenom i neuređenom te zaključuje kako tužitelj nije imao razloga za strah zbog susreta sa tuženikom. Obrazlaže kako također radi i živi u Njemačkoj, da 95% godine nije u Hrvatskoj što opet smanjuje mogućnost susreta sa tužiteljem.

2.1. Nadalje, navodi kako su ga tužitelj i gospodin Cmuk tužili u postupku Psp-21/20-25 u kojem su mu branili prolaz po starom putu na njegove parcele, koji postupak su pravomoćno izgubili u ljeto 2023. te su mu bili dužni isplatiti iznos od 2.000,00 HRK u protuvrijednosti eura na ime troškova odvjetnika koji iznos tuženik nije potraživao želeći pokazati tužitelju da mu nije stalo do prepirki. Navodi kako je kod prvog spora oko zabrane prolaska spornim putem zbog kojeg je vođen postupak Psp-21/20 pokušao mirnim putem saznati razlog zbog kojeg je tužitelj revoltiran njegovim prolascima spornim putem, na što su se počela nizati maltretiranja i sudske tužbe, nakon čega je tuženik i osuđen u kaznenom postupku u kojem se ne smatra krivim. Razlogom kaznenog i ovog postupka smatra ljubomoru tužitelja. Zaključno navodi kako traženi iznos nije primjeren, jer razloga za strah nije bilo.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju sadržanu u spisu i to: vještački nalaz i mišljenje iz svibnja 2021. (list 17-24 spisa), izvatke iz zemljišne

knjige i prijepis posjedovnog lista (list 25-28 spisa), odluku Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-1689/2022-2 od 17. srpnja 2023. (list 29-30 spisa), e-mail komunikaciju (list 31 spisa), oglas za prodaju (list 32-35 spisa), izvršen je uvid u spis K-111/2021 Općinskog suda u Varaždinu, pročitana je presuda Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj K-111/2021-26 od 25. listopada 2022. (list 54-68 spisa), proveden je dokaz psihijatrijskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Mariji Vinković-Grabarić, dr. med. spec. psihijatar i pročitana je Nalaz i mišljenje od 24. veljače 2025. (list 89-94 spisa), saslušani su svjedoci Josip Njegovec i Dejan Peharda (list 113-114 spisa) te su saslušani tužitelj (list 76 spisa) i tuženik (list 111-112 spisa) kao stranke u svrhu dokazivanja.

4. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka, nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog dokaznog postupka, sukladno odredbi iz članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 114/2022., 155/2023 - dalje u tekstu: ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude.

5. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatu novčanog iznosa od 600,00 EUR na ime naknade neimovinske štete zbog pretrpjelog straha kao posljedice štetnog događaja od 21. rujna 2020.

6. Nakon provedenog dokaznog postupka sud nalazi činjenično nespornim da je tuženik pravomoćnom presudom Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj K-111/2021-26 od 25. listopada 2022. osuđen zbog počinjenja kaznenog djela prijetnje prema tuženiku, odnosno da je 21. rujna 2020. oko 14,00 sati u Maruševcu 142, u cilju da ustraši tužitelja, rekao mu da će ga zgaziti, spaliti, zakopati i izbrisati sa lica zemlje, što je sve kod tužitelja izazvalo strah za vlastiti život i sigurnost odnosno nije sporan nastanak štetnog događaja, aktivna i pasivna legitimacija i odgovornost tuženika.

7. Sporna je osnovanost tužbenog zahtjeva i visina zatraženog iznosa naknade štete.

8. Sukladno odredbi članka 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018. 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023.; dalje: ZOO) šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Nadalje, odredbom članka 1045. stavka 1. ZOO-a propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

9. Prema čl. 1092. st. 1. ZOO-a, oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu.

10. Pravo na naknadu štete ostvaruje svaka osoba kojoj je povrijeđeno pravo osobnosti. Odredbom članka 19. stavka 1. ZOO-a propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, a sukladno stavku 2. istog članka pod pravima osobnosti u smislu tog zakona razumijevaju se, između ostalih, prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.. Sukladno odredbi članka 1100. stavka 1. ZOO-a u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, te će, sukladno stavku 2., pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

11. Odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

12. Nadalje, odredbom čl. 12. st. 3. ZPP-a propisano je kako je parnični sud, u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioca, vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik oglašava krivim. Međutim, to što je netko oštećen kaznenim djelom za koje postoji pravomoćna presuda kaznenog suda, ne znači da samim time ima pravo na dosudu novčane naknade. To ovisi od okolnosti slučaja i težini same povrede, kako to propisuje odredba čl. 1100.st.1. ZOO-a.

12.1. Slijedom navedenog je sud, uvidom u presudu Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj K-111/2021-26 od 25. listopada 2022, koja je postala pravomoćna 27. siječnja 2023., a ovršna 11. veljače 2023., utvrdio da je tuženik 21. rujna 2020. oko 14,00 sati u Maruševcu 142, u cilju da ustraši tužitelja, rekao mu da će ga zgaziti, spaliti, zakopati i izbrisati sa lica zemlje, što je sve kod tužitelja izazvalo strah za vlastiti život i sigurnost, čime je tuženik počinio kazneno djelo protiv osobne slobode – prijetnju.

13. Ocjena je ovog suda da iz navedenog činjeničnog opisa proizlazi odgovornost tuženika za štetu koja je tužitelju nastala počinjenjem predmetnog kaznenog djela. Međutim, to ne znači da tuženiku nije dopušteno dokazivati da je tužitelj doprinio nastanku te štete.

14. Na okolnost u kojem je obliku uslijed predmetnog štetnog događaja tužitelj pretrpio strah i koliko je strah trajao sud je odredio saslušanje parničnih stranaka i provođenje medicinskog vještačenja, dok je na okolnost doprinosa tužitelja nastanku štete odredio saslušanje svjedoka.

15. Tužitelj Josip Cerjan iskazao je kako osjeća strah od tuženika jer mu je isti prijetio da će ga zakopati, spaliti, izbrisati s lica zemlje, to mu predstavlja psihičko opterećenje jer je tuženik prema njemu bio agresivan. Navodi kako je strah trajao oko

mjesec dana, ali još uvijek traje, da se treba šetati radi šećera, ali to izbjegava zbog straha. Navodi kako tuženik živi u Maruševcu iza dvorca, a misli da radi u Njemačkoj zajedno sa suprugom koju niti ne poznaje. Naveo je kako tuženika nije vidio od zadnjeg ročišta, a prije toga ga je vidio dana kada se zbio sporni događaj 21. rujna 2020. Tuženika nije niti poznavao, poznavao je njegovog oca, a misli da se tuženik doselio u Maruševac 2017. Još uvijek odlazi na mjesto na kojem se dogodila prijetnja, ali rijetko, tamo ima vrt, ali je vrt dao u obradu obitelji Fajfarić. On u svibnju 2026. navršava 67 godina, a za tuženika misli da je rođen 1985. godine, tuženik je dobre fizičke građe. Nije siguran što se priča o tuženiku, ali navodi kako primjećuje da tuženik nema kontakta s ljudima koji žive oko njega. U odnosu na predložene svjedoke od strane tuženika naveo je kako Josipa Negovca poznaje s ročišta koje je bilo u postupku radi smetanja posjeda, a Dejana Pehardu također poznaje, ali nije ga vidio zadnje 3 godine.

16. Tuženik Hrvoje Hainž, saslušan na ročištu 19. ožujka 2026., iskazao je kako sve kreće iz postupaka koje je vodio sa tužiteljem, koje je naveo u odgovoru na tužbu. Tužitelja je sreo u životu možda 3-4 puta od čega 2 puta kada su imali verbalni sukob i možda 2 puta na sudu. Nadalje, da je točno da je pravomoćno osuđen zbog kaznenog djela prijetnje, ali da je tužitelj izgubio parnicu radi smetanja posjeda u kojem mu je branio prolaz po putu na njegovu parcelu. Nakon verbalnog sukoba izbjegava susret s tužiteljem, ne ide na svoju zemlju niti on niti itko od njegove obitelji jer ne žele nove probleme s tužiteljem. On se vratio u Hrvatsku iz Njemačke, uložio je u OPG, počeo se baviti poljoprivredom, obrađuje svoje nasljedstvo. Predmetne nekretnine obrađivali su i njegov djed i njegov otac koji nisu imali nikakve probleme s tužiteljem. Problemi su počeli kada je on naslijedio nekretnine i iste počeo obrađivati novim strojevima. Nakon sukoba s tužiteljem zemlju je dao u najam jer ne želi daljnje sukobe i daljnje postupke. U ovom postupku predložio je kao svjedoke Josipa Njegovca i Dejana Pehardu koji su za njega obrađivali zemlju i odustali od obrade upravo zbog tužitelja koji je i s njima tražio okršaje. Njegovu zemlju sada obrađuje gospodin Leon Fajfarić koji je vlasnik prve parcele čiji dio čini i prvi dio prolaza do njegove zemlje, ali ujedno i prolaza do zemlje tužitelja. Smatra da je to razlog zbog čega tužitelj sada ne ulazi u sukobe sa gospodinom Fajfarićem. Smatra da, koliko je tužitelj bio pod stresom da je toliko bio pod stresom i on. Naglasio je da ne želi sukobe te da će po proteku roka kojim je vezan fondovima Europske unije prodati zemlju koja je predmet sukoba s tužiteljem.

17. Sud je prihvatio iskaz tužitelja i tuženika u dijelu u kojem isti međusobno sukladno navode da su se nakon spornog događaja sreli svega dva puta. Sud nije prihvatio iskaz tužitelja u dijelu u kojem isti navodi kako zbog straha od susreta s tuženikom izbjegava šetnje, obzirom i sam navodi da tuženik radi u Njemačkoj, kako je to navedeno i u odgovoru na tužbu, slijedom čega sud zaključuje kako tuženik većinu vremena ne boravi u Hrvatskoj. Sud ocjenjuje vjerodostojnim iskaz tuženika da ne želi daljnje sukobe s tuženikom, a što potvrđuje i oglas na Internet oglasniku koji dokazuje namjeru tuženika da proda sporno zemljište.

17.1. Sud, dakle, iskaz tuženika u cijelosti ocjenjuje vjerodostojnim jer je tuženik iskazivao emotivno, životno i uvjerljivo, a sadržaj tog iskaza je potkrijepljen

sadržajem isprava koje se nalaze u spisu, dok iskaz tužitelja u dijelu u kojem navodi kako izbjegava šetnje zbog straha od tuženika sud ocjenjuje nevjerodostojnim.

18. Na okolnost doprinosa tužitelja štetnom događaju, a na prijedlog tuženika, saslušani su svjedoci Josip Njegovec i Dejan Peharda.

19. Svjedok Josip Njegovec iskazao je kako mu je poznato da se ovaj postupak vodi radi puta u smislu da tužitelj ne dozvoljava prolaz putem koji je zapravo nužni prolaz. Kada je on prolazio tim nužnim putem uvijek su bili problemi s tužiteljem. Do rujna 2020. odnosno do spornog događaja obrađivao je zemljište tuženika u odnosu na radove koje on nije mogao obaviti. Prije 21. rujna 2020. nije imao susret s tužiteljem. Prestao je obrađivati zemljište tuženika jer uopće nije bilo pristupa na isto odnosno tužitelj je izorao nužni put. Smatra da tuženik nije agresivna osoba i po njegovom saznanju nije imao sukobe s nikime, te smatra da se nitko ne bi trebao bojati tuženika. Smatra da bi opet imao probleme s tužiteljem kada bi ponovno išao obrađivati sporno zemljište odnosno kada bi prolazio spornim putem. Nije se mogao izjasniti da li bi tužitelj dolazio u sukob sa drugima i da li je dolazio u sukob sa drugima. Smatra da je razlog sukoba između tužitelja i tuženika oko spornog prolaza tužiteljeva zavist, dosada. Nije bio prisutan događaju koji se zbilo 21. rujna 2020. oko 14,00 sati.

20. Svjedok Dejan Peharda iskazao je kako mu je poznato da se ovaj postupak vodi zbog spora između stranaka oko prolaza putem do zemljišta tuženika. Poslije spornog događaja odnosno 2021. pomagao je tuženiku u košnjoj trave na zemljištu tuženika. Tužitelja poznaje od ranije, žive u istom selu. Čuo je i ranije da i drugi imaju probleme s tužiteljem zbog njegove ljubomore, zavisti. Odustao je od košnje trave na njivi tuženika jer ga je jednom prilikom susjeda, gospođa Makovec upitala kojim putem je došao do njive te mu je napomenula da ne smije prolaziti tim putem. Kako nije želio brige te u strahu da mu netko ne namjesti nešto u travu prilikom košnje prestao je dolaziti na zemljište tuženika. Smatra da tuženik nije agresivna osoba i da nije sklon napadima na druge ljude. Smatra da nitko ne bi trebao imati strah od tuženika, a da bi tužitelj, kada bi tuženik ponovno krenuo obrađivati zemljište i prolazio spornim putem, ponovno stvarao probleme. Nije bio prisutan događaju od 21. rujna 2020. oko 14,00 sati.

21. Sud je u cijelosti ocijenio vjerodostojnima iskaze svjedoka Josipa Njegovca i Dejana Peharde, jer su isti iskazivali međusobno sukladno, pri čemu sud ocjenjuje kako svjedoci nisu osobno zainteresirani za ishod ovog spora. Oba svjedoka, iako nisu bili prisutna događaju od 21. rujna 2020., iskazali su kako su pomagali tuženiku oko obrade zemljišta, te da su prestali radi izbjegavanja sukoba s tužiteljem odnosno radi izbjegavanja sukoba oko spornog puta. Svjedok Josip Njegovec iskazao je kako je tužitelj izorao sporni put.

22. Također, u spisu se nalazi dio odluke Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-1689/2022-2 od 17. srpnja 2023. Navedenom odlukom potvrđeno je rješenje Općinskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Ivancu poslovni broj Psp-21/20-25 od 15. lipnja 2022. kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja i Slavka Cmuka kojim su zahtijevali utvrđenje da je tuženik smetao tužitelje u zadnjem i mirnom posjedu njihovih nekretnina zvanih "Meje" i to Josipa Cerjana u čkbr. 249/3, a Slavka Cmuka u čkbr. 249/1 i 249/2 sve k.o. Maruševac, na način da je 9. listopada 2020. počeo s

traktorom provoziti preko nekretnina tužitelja po južnoj strani tužiteljevih nekretnina od glavne ceste u Maruševcu do svoje nekretnine u Maruševcu oznake čkbr. 258/2 k.o. Maruševac pravcem označenim u skici mjerničkog vještaka Bojana Škvorca od 10.05.2021. godine slovima G-L-E-F-D-C-A-B-N-M svojatajući si time posjed prava služnosti kolnika preko nekretnina tužitelja, te da mu se slijedom toga zabrani daljnje prevoženje preko nekretnina tužitelja i takvo ili slično smetanje ubuduće.

23. Iz navedenog, te iz iskaza saslušanih svjedoka, posebice svjedoka Josipa Njegovca koji je iskazao kako je tužitelj izorao sporni prolaz, proizlazi kako je doista tužitelju smetala činjenica da tuženik prolazi spornim putem, te da je tužitelj tuženiku prolaz branio.

24. Dakle, sud zaključuje da je tužitelj opisanim ponašanjem, zabranom prolaska putem do zemljišta tuženika, isprovocirao reakciju tuženika, koja se manifestirala u štetnom događaju. Stoga je, prema ocjeni ovog suda, razumljivo i životno da takvo ponašanje tužitelja kod tuženika izazove frustraciju i uznemirenost, koja se posljedično izrazila u počinjenju predmetnog kaznenog djela.

25. Slijedom navedenog, sud smatra da je tužitelj svojim postupanjem pridonio nastanku štete u omjeru 50%, dok je za nastanak preostalih 50% štete odgovoran tuženik, zbog čega je, sukladno čl. 1092. st. 1. ZOO-a, tuženik tužitelju dužan naknaditi 50% štete koju je pretrpio u predmetnom štetnom događaju.

26. Kako bi utvrdio visinu štete, sud je prihvatio dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem psihijatrijskog vještačenja po vještaku psihijatru.

27. Psihijatrijsko vještačenje provedeno je po stalnoj sudskoj vještakinji Mariji Vinković-Grabarić, dr. med. spec. psihijatar, koja u svom Nalazu i mišljenju od 24. veljače 2025., nakon ispitivanja tužitelja, zaključuje kako je tužitelja tuženik traumatizirao putem dva događaja u kojima je prema njemu ispoljavao prijetnje smrću i za cjeloviti život. U prvom događaju ozlijedio mu je ruku, kada je krenuo na njega traktorom, a u drugom događaju izudarao ga je rukama po glavi i zatiljku. Tužitelj nije tražio liječnički pregled, te nema nikakvu medicinsku dokumentaciju. U vezi događaja pokrenut je sudski spor. Navodi kako je zbog navedenog traumatiziranja tužitelj pretrpio akutnu stresnu reakciju traumatizaciju kao i retraumatizaciju, jer su traume bile dvije u razmaku od dva mjeseca (52 dana). Pretrpio je primarni strah u dva navrata, koji je trajao onoliko koliko i samo oštećenje, sekundarni strah jakog intenziteta, koji je trajao oko dva mjeseca, kada je uslijedila retraumatizacija, ponovna stresna reakcija. Sekundarni strah srednjeg intenziteta trajao je oko 6 mjeseci nakon drugog traumatiziranja, onoliko koliko prosječno traje akutna stresna reakcija kod većine ljudi. Nakon toga nastupilo je stanje poremećene prilagodbe na traumu u kojem je periodu trpio povremeni strah kojeg još i sada osjeća i troši anksiolitičku terapiju alprazolama (Helex tbl) po potrebi. Oštećeni je razvio paranoidan odnos prema okrivljenom i elemente PTSP poremećaja, izbjegavanje hodanja mjestom na kojem bi mogao sresti okrivljenog. Duševnih boli uslijed smanjenih životnih aktivnosti nema.

28. Tužitelj je prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje i navodi kako je naknada koju je zatražio zbog povrede prava osobnosti minimalna u odnosu na stah kojeg je pretrpio i kojeg još uvijek trpi.

29. Tuženik se na nalaz i mišljenje vještakinje nije očitovao.

30. Sud je ocjenjujući nalaz i mišljenje vještakinje uzeo u obzir činjenicu da vještakinja isti temelji isključivo na iskazu tužitelja pri čemu taj iskaz obuhvaća činjenice koje nisu predmet ovog postupka niti su dokazane u provedenim postupcima (činjenica fizičkog napada tuženika na tužitelja i činjenica postojanja dva sukoba), dok je rješenjem kojim je određeno vještačenje vještakinji naloženo izraditi nalaz i mišljenje na temelju podataka iz spisa (i eventualno osobnog pregleda tužitelja). Zbog navedenog, sud nalaz i mišljenje vještaka prihvaća samo djelomično i to u dijelu u kojem utvrđuje da je kod tužitelja nastupio strah zbog sukoba s tuženikom, budući da je postojanje kaznenog djela prijetnje utvrđeno pravomoćnom sudskom odlukom.

31. Slijedom navedenog, sud smatra da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti tužitelja. Kod utvrđivanja pravične naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu, sud je imao u vidu pravno shvaćanje Vrhovnog suda sa sjednice održane 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. (Su-IV-47/2020-5), sukladno kojem su promijenjeni kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete od 29. studenoga 2002., na način da su isti povećani za 50%, a primjenjuju se na obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO-a.

31.1. Sud je kod donošenja odluke sukladno odredbi čl. 1100. st. 2. ZOO-a, vodio računa i o značenju povrijeđenog dobra i cilju kome služi ta naknada, kao i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

32. Dakle, imajući u vidu naprijed navedene kriterije, sud smatra da pravična novčana naknada za predmetni štetni događaj iznosi 400,00 EUR.

33. Slijedom navedenog, a s obzirom da je utvrđeno da je tuženik tužitelju dužan naknaditi 50% štete koju je pretrpio u predmetnom štetnom događaju, valjalo je prihvatiti zahtjev tužitelja u iznosu od 200,00 EUR (toč. I. izreke), dok je preko tog iznosa, za daljnjih 400,00 EUR, taj zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan (toč. II. izreke).

34. U pogledu zateznih kamata, treba reći da je čl. 1103. ZOO-a propisano da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Slijedom navedenog, tužitelju na iznos od 200,00 EUR zatezna kamata pripada upravo od podnošenja tužbe. Stopa zatezne kamate određena je čl. 29. st. 2. ZOO-a.

35. Prema odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a, ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se



prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

35.1. Prilikom odlučivanja o troškovima postupka, sud je imao u vidu da je tužitelj s osnovom zahtjeva uspio sa 50,00 %, dok je s visinom uspio sa 33,33 %. Gledajući, dakle, i osnov i visinu cjelokupnog tužbenog zahtjeva, tužitelj je u sporu ukupno uspio sa 41,67 % svog zahtjeva (50,00 % uspjeha u pogledu osnove tužbenog zahtjeva + 33,33 % uspjeha u pogledu visine tužbenog zahtjeva = 83,33 : 2), dok preostalih 58,33 % predstavlja uspjeh tuženika u parnici, a razlika ovih postotaka uspjeha stranaka iznosi 16,66 % u korist tuženika. Kako je, dakle, tuženik u većoj mjeri uspio u parnici, ali nije postavio zahtjev za trošak, obzirom u postupku nije imao punomoćnika odvjetnika, valjalo je odlučiti samo o zatraženom trošku tužitelja odbijanjem njegovog zahtjeva (točka III. izreke).

36. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Ivancu 27. svibnja 2026.

Sutkinja  
Nataša Sever

Uputa u pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu.

Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

- 1/ Tužitelju, po punomoćnici Neli Pilipović Ramušćak, odvjetnici u Varaždinu
- 2/ Tuženiku Hrvoju Hainžu, Maruševec 96

Broj zapisa: **9-30888-a612c**

Kontrolni broj: **04e21-047f6-b11ba**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.